

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, declarat de avocatul Serghei Șteliman și inculpatul

Andrițchi Victor XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.12.2018 – 14.01.2020,
instanța de apel: 07.02.2020 – 30.06.2020,
instanța de recurs: 11.09.2020 – 25.11.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 14 ianuarie 2020, procesul penal de învinuire a lui Andrițchi Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta constituie contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Andrițchi Victor în săvârșirea contravenției prevăzute la art. 354 Cod contravențional a fost încetat, pe motiv expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

2. Instanța de fond a reținut că inculpatul Andrițchi V. *se învinuiește* că la 05 aprilie 2018, aproximativ ora 13.00, aflându-se în incinta Liceului Teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX”, amplasat pe XXXXX XXXXX XXXXXX, unde în acel timp aveau loc ore conform orarului stabilit, sub pretextul clarificării cu elevul clasei a 5B Cruc D. care, în aceeași zi, cu puțin timp înainte, l-ar fi agresat fizic pe fiul său

Andrițchi L., născut la 10.02.2007, cu care este coleg de clasă, a intrat în biroul nr. 312A, situat la etajul trei al liceului, unde în acel moment clasa 5B avea ora de franceză, de unde în prezența elevilor și profesoarei, forțat, în formă brutală, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, l-a scos pe elevul Cruc D., născut la XXXXXX, în coridor, unde, în prezența elevilor și profesorilor liceului, îmbrâncindu-l, l-a tras de urechi și l-a lovit cu capul de perete, cauzându-i astfel minorului Cruc D. dureri fizice. La solicitarea profesorilor de a înceta acțiunile sale ilegale, Andrițchi V. nu a reacționat, amenințându-l în continuare cu aplicarea violenței pe minorul Cruc D., exprimându-se, totodată în glas tare, cu cuvinte de ofensă în adresa profesorilor liceului, întrerupând astfel pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului.

Fiind apreciate probele administrate, instanța de fond **a constatat** următoarea stare de fapt, și anume că, inculpatul Andrițchi V., la 05 aprilie 2018, aproximativ la ora 13.00, aflându-se în incinta Liceului Teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX”, amplasat pe XXXXX XXXXX XXXXXX, unde în acel timp aveau loc ore conform orarului stabilit, sub pretextul clarificării cu elevul clasei a 5B, Cruc D. care, în aceeași zi, cu puțin timp înainte, l-ar fi agresat fizic pe fiul său Andrițchi L., născut la 10.02.2007, cu care este coleg de clasă, *a intrat în biroul nr. 312A, situat la etajul trei al liceului, unde în acel moment clasa 5B avea ora de franceză, l-a scos pe elevul Cruc D. în hol*, unde în prezența elevilor și profesorilor, s-a exprimat în glas tare, pe un ton ridicat, cu cuvinte jignitoare în adresa acestuia și a profesorilor liceului, prin ce a încălcat ordinea publică și liniștea persoanelor.

Instanța a statuat că, martorii audiați nu indică că Andrițchi V., prin acțiunile sale, ar fi aplicat violență fizică asupra părții vătămate.

În acțiunile inculpatului nu au fost reținute fapte care ar putea fi calificate sub noțiunile de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.

Prin urmare, în lipsa acțiunilor adiacente, în acțiunile lui Andrițchi V. se regăsește componenta contravenției prevăzută la art. 354 Cod contravențional, adică huliganismul nu prea grav, care s-a manifestat prin acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, acțiuni care au tulburat ordinea publică și liniștea persoanei.

Potrivit art. 30 alin. (1) și (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de 1 an, astfel că procesul contravențional în privința lui Andrițchi V. urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar conform alin. (2) instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Deoarece, prin acțiunile sale, Andrițchi V. nu a cauzat leziuni corporale și nu s-a probat faptul că ar fi aplicat violența, solicitarea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul acestuia urmează să fie respinsă.

3. Procurorul în Procuratura raionului Orhei, Alexandru Morgun, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu încasarea din contul acestuia a cheltuielilor judiciare în sumă de 386,57 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond a ignorat declarațiile părții vătămate minore, care a avut de suferit fizic și moral în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului și care a relatat că acesta l-a tras de urechi și l-a lovit cu ceafa de perete. Deoarece inculpatul nu se oprea, s-a rupt din mâinile lui și a fugit. Inculpatul a ridicat pumnul, spunându-i *eu te mântui*, făcându-se că-l lovește. Era înspăimântat și plângea.

Ori, aceste declarații, în coroborare cu celelalte probe și-au găsit confirmare, nefiind identificate circumstanțe care le-ar caracteriza ca fiind neveridice. Mai mult, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, partea vătămată minoră a fost consecutivă și coerentă în declarații, fiind clar tabloul săvârșirii faptei, iar declarațiile acesteia au fost confirmate și de martorii Timuș S., Cociorvă A., Enachi A., Macrinici V., Baleanu Z. și Globu A.

Astfel, inculpatul a fost inițiatorul conflictului, acesta acționând cu intenție directă asupra faptei prejudiciabile și asupra urmărilor acesteia, prin prezența sa în timpul orelor, într-o instituție publică, unde învață copii minori.

Totodată, martorul Baleanu Z., profesoară în cadrul liceului, a confirmat că inculpatul spunea că *îl va omori, îl va distruge pe Dumitru și încerca să o dea într-o parte, pentru a ajunge la acesta*.

Mai mult, conform raportului de constatare nr. 201825D0089 din 20.04.2018, în compartimentul „Examinări și constatări” este indicat:

„Datele documentelor medicale: Este prezentată fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 5747 din IMSP SR Orhei pe numele lui Cruc D., XXXXXX, din care rezultă că a fost internat în secția de pediatrie la 06.04.2018, ora 12.00, cu diagnosticul la internare: TCC. Comoție cerebrală.

La 06.04.2018 examinarea primară a bolnavului: pacientul acuză cefalee, grețuri, vome de 3 ori, somn dereglat. Din spusele pacientului a fost agresat ieri de un părinte, s-a adresat la medicul pediatru, a fost internat în staționar. Locul loviturilor nu se observă. La spital s-a adresat de sine stătător. Starea generală este de gravitate medie. Obiectiv: tegumentele curate, palide, respirația nazală liberă, auscultativ respirația aspră, raluri nu se aud. Abdomenul moale la palpate, indolor.

Diagnosticul preventiv: „TCC. Comoție cerebrală”.

La 09.04.2018 consultație pediaterului de gardă: starea copilului cu mică ameliorare, voma nu s-a repetat, doarme mai liniștit, acuză cefalee neînsemnată periodic. Tegumentele curate, palide, respirația veziculară, raluri absente. Continuă tratamentul conform fișei de indicații.

La 07.04.2018 Craniografia nr. 3190 din 06.04.2018 în două proiecte - Fracturi nu se decelează.

La 14.04.2018 consultația pediaterului: starea copilului este satisfăcătoare, acuze nu prezintă, doarme bine, starea generală permite externarea pacientului la domiciliu pentru a prelungi tratamentul în condiții de ambulator.

Diagnosticul principal la externare: „TCC. Comoție cerebrală”.

Deși, diagnosticul „TCC. Comoție cerebrală” conform pct. 17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale (aprobat prin Ordinul MS nr.199 din 27.06.2003) nu a fost supus aprecierii medico-legale, faptul aplicării violenței fizice față de minorul Cruc D. este confirmat prin actele medicale, stabilindu-se diagnosticul „TCC. Comoție cerebrală”, care i-a fost cauzată victimei în urma

aplicării violenței de către inculpat și care este un element obligatoriu pentru calificarea acțiunilor conform art. 287 Cod penal.

Deci, prin justificarea probelor administrate, asupra cărora instanța de fond nici nu s-a expus, se atestă că fapta incriminată inculpatului prin rechizitoriu, întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

În același timp, nu este clară poziția instanței de fond privind punerea cheltuielilor judiciare în seama statului or, potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelul a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Andrițchi Victor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 35.000 lei.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 386,57 lei.

Instanța de fond a constatat că la 05 aprilie .2018, aproximativ ora 13.00, inculpatul Andrițchi V., aflându-se în incinta Liceului Teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX”, amplasat pe XXXXX XXXXX XXXXXX, unde în acel timp aveau loc ore conform orarului stabilit, sub pretextul clarificării cu elevul clasei a „5B”, Cruc D., care în aceeași zi, cu puțin timp înainte, l-ar fi agresat fizic pe fiul său Andrițchi L., născut la 10.02.2007, cu care este coleg de clasă, a intrat în biroul nr. 312 „A” situat la etajul trei al liceului, unde în acel moment clasa „5B” avea ora de franceză, de unde, în prezența elevilor și profesoarei, forțat, în formă brutală, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, l-a scos pe elevul Cruc D., născut la XXXXXX, în coridor, unde, în prezența elevilor și profesorilor liceului, îmbrâncindu-l, l-a tras de urechi și l-a lovit cu capul de perete, cauzându-i astfel minorului Cruc D. dureri fizice. La solicitarea profesorilor de a înceta acțiunile sale ilegale, Andrițchi V. nu a reacționat, amenințându-l în continuare cu aplicarea violenței pe minorul Cruc D., exprimându-se totodată, în glas tare, cu cuvinte de ofensă în adresa profesorilor liceului, întrerupând astfel pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și greșit a ajuns la concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, ci a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional

Ori, vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului prevăzut la art. 287 alin. (1) Cod penal este dovedită prin probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele.

Astfel, partea vătămată Cruc D. și-a susținut declarațiile date anterior, acestea fiind utile, veridice, consecvente, în care, indicând detaliat și consecutiv, a descris toate circumstanțele faptei și a declarat că inculpatul, la 05 aprilie 2018, în prezența elevilor și profesoarei, forțat, în formă brutală, l-a scos de la ora de franceză, în coridor, unde în prezența elevilor și profesorilor liceului, îmbrâncindu-l, l-a tras de urechi și l-a lovit

cu capul de perete, cauzându-i dureri fizice. La solicitarea profesorilor de a înceta acțiunile sale ilegale, inculpatul nu a reacționat, amenințându-l în continuare cu aplicarea violenței, exprimându-se totodată în glas tare cu cuvinte de ofensă în adresa profesorilor liceului, întrerupând astfel pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului.

Ori, declarațiile părții vătămate combat poziția primei instanțe că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar fapta lui constituie contravenția prevăzută de art. 354 din Codul contravențional, aceste declarații fiind în coroborare cu celelalte probe administrate, fiind pertinente, concludente, utile și demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea huliganismului.

Martorul Cociorvă A., colegul de clasă al părții vătămate minore, a comunicat că era pe coridor și se ducea spre clasă, la lecția de franceză. L-a văzut pe tatăl lui Laurențiu care întreba de mai mulți elevi să-i arate unde se fac lecțiile de franceză și cineva din colegi i-a arătat clasa, unde au mers toți împreună cu el. Ei se aflau în coridor, iar inculpatul l-a rugat pe Adamovschi V. să-l cheme pe Cruc D. din clasă. Acesta a venit, iar inculpatul l-a apucat de urechi și l-a lovit cu capul de perete. Cruc D. era cu fața spre inculpat, după care acesta a fugit, iar ei au plecat. La conflict erau vreo 3 persoane și au ieșit și profesori din alte cabinete. Baleanu Z. îi spunea inculpatului să se calmeze, la fel și alți profesori. El s-a speriat de gălăgie. A înțeles că inculpatul era enervat pe faptul că între Dumitru și Laurențiu, la ora de educație fizică, s-ar fi întâmplat ceva. Între Laurențiu și Dumitru au fost conflicte, iar Laurențiu a avut conflicte și cu alți colegi.

Martorul Enachi A. a indicat că cu inculpatul sunt în relații de părinte-profesor, iar cu partea vătămată minoră - elev-profesor. În timp ce ridica scările și se ducea în clasa unde sunt elevii Laurențiu și Dumitru, a auzit de la etajul 2 gălăgie și strigăte și nu înțelegea ce se întâmplă, de aceea a grăbit pasul și la etajul 3, când a ajuns, au întâmpinat-o elevii din subgrupa ei, care erau pe în hol. Copiii i-au spus că a venit tata lui Laurențiu, care s-a dus în clasa unde aveau ei franceza și l-a lovit pe Dumitru. În acel timp, dinspre clasa de unde avea Dumitru lecție a apărut inculpatul și Timuș S. Inculpatul striga și au început a ieși elevii din clase. Acolo era și Mîndru D., apoi a ieșit și profesorul de fizică Macrinici V., care a încercat să liniștească inculpatul vorbind destul de calm, iar ultimul i-a spus *cine ești tu măi, intră în clasă și îți fă lecția*. Inculpatul zicea că aici în liceu ei nu fac nimic, doar maltratează copii. Ulterior, inculpatul a coborât la etajul 1 și ea a mers la ore. A mers în clasa de alături, l-a luat pe Dumitru ca să stea cu ea la ore și el a stat cu ea deoarece i-a spus că se teme să stea la el în grupă, să nu se întoarcă inculpatul. Inculpatul a spus că ei maltratează copii, cu vocea ridicată. Nu cunoaște de câte ori a venit inculpatul în liceu. De la ore a ieșit și Prisacari V. Nu a văzut ca inculpatul să fi aplicat violență asupra minorului, dar acesta era agresiv cu Macrinici V., deoarece i-a făcut observație, iar el i-a spus să închidă gura.

Martorului Macrinici V. a relatat că fiind în cabinet, a auzit pași mulți, ceea ce nu-i obișnuit în timpul lecțiilor și a auzit și o bubuitură stranie, apoi a auzit o voce de femeie și o voce de bărbat, și de copii. A deschis ușa și a ieșit în coridor, unde a recunoscut-o pe doamna Timuș S., era speriată și l-a rugat să intervină, după care a văzut și inculpatul. I s-a adresat inculpatului să se calmeze, iar acesta l-a întrebat cine-i. S-a prezentat și l-a rugat, din nou, să se calmeze, iar el i-a învinuit că îi maltratează

copilul. I-a spus că nu cunoaște de cazul dat și că are posibilitate să se plângă. Inculpatul a spus *bun, du-te și îți fă lecțiile*, după care iar i-a spus să se calmeze dacă nu, va chema poliția. În coridor a apărut Prisacari V. și, la fel, i-a cerut inculpatului să se liniștească. Pe scări, de jos, se ridica Enachi A. și Mîndru D. care, la fel, au intervenit încercând să-l liniștească pe Andrițchi V. A coborât jos în urma inculpatului, acolo a văzut-o pe Baleanu Z., pe Dumitru și inculpatul. Ei discutau și copilul se ferea într-o parte, era speriat și cu lacrimi în ochi. Enachi A. a spus că cheamă poliția și, atunci, inculpatul s-a mai calmat și, fiind aplanat conflictul, a mers în birou. Deoarece cabinetele sunt alături, lecția de fizică a fost întreruptă pentru 20 minute.

Martorului Prisacari V. a comunicat că după începutul lecției a auzit gălăgie mare în hol, însă a continuat lecția. La un moment dat a auzit din coridor că copiii strigau că îl bat un profesor. A deschis ușa și după el au urmat elevii din clasa 10-a, ajungând la scările care coboară, l-a văzut pe Macrinici V. și pe Andrițchi V., se auzeau amenințări în adresa părții vătămate, era prezentă și Baleanu Z. A spus că o să cheme poliția dacă inculpatul nu încetează, Baleanu Z. încerca să îl coboare pe acesta, iar el le-a spus să-și caute de treabă. A coborât scările cu Baleanu Z. și, văzând administratorul școlii, s-a întors înapoi în sala de clasă și a continuat lecția. Lecția sa a fost întreruptă în jur de 5-10 minute.

Martorului Baleanu Z. a indicat că, după lecția a 5-a, în jurul orei 13.00 ieșea din cancelarie și în întimpinare alerga Cruc D., care o implora să-l ajute, deoarece îl bătea. L-a liniștit și l-a întrebat ce s-a întâmplat. Acesta i-a zis că îl bate tatăl lui Laurențiu. Împreună cu Dumitru au mers spre scara care urca la etaj, iar acesta i-a povestit că a fost agresat de tatăl lui Laurențiu și, când au ajuns la scară, au văzut că inculpatul cobora, era supărat, enervat și striga. Acesta s-a năpustit spre Dumitru și ea, în acel timp, l-a dat pe Dumitru la spatele ei. Inculpatul spunea că îl va omorî și-l va distruge pe Dumitru și încerca să o dea într-o parte ca să dea de Dumitru. Între timp a venit și dirigintele Mîndru D., care încerca să liniștească inculpatul. La strigăte au ieșit profesorul de fizică Macrinici V. și Prisăcari V., care au intervenit pentru a o apăra pe ea. Apoi Mîndru D. l-a luat pe Andrițchi V. și au pornit spre ieșire, iar ea a pornit spre anticameră pentru a chema poliția. Inculpatul s-a oprit în hol și a insultat toți profesorii cu cuvinte urâte. Incidentul din hol a fost înregistrat și de camera de luat vederi care era instalată. A doua zi a venit poliția și a luat înregistrările, pe care le-au vizionat împreună cu directoarea. În înregistrările video a văzut că inculpatul a ieșit din clădire și a început să învinuiască toți profesorii, acesta era foarte violent și agresiv. În locul unde s-a întâmplat incidentul este o cameră, dar care nu poate cuprinde toate cele întâmplate, nici bătaia nu s-a putut vedea, s-a văzut doar o îmbrânceanță. Ambele înregistrări au fost luate a doua zi de poliție. În prezența ei, inculpatul nu a lovit partea vătămată din motiv că ea se afla acolo, dar el a încercat.

Martorului Golub A. a declarat că la ora de educație fizică, Laurențiu și Dumitru s-au certat, dar nu cunoaște din ce motiv și a văzut că Laurențiu a început a plânge. Laurențiu l-a sunat pe tatăl său și acesta a venit. Posibil, colegul Adamovschi l-a întâlnit pe tata lui Laurențiu și i-a arătat în care cabinet se afla Crug D. El s-a dus, a deschis cabinetul și Dumitru a ieșit afară. El era în hol și inculpatul l-a întrebat de ce l-a maltratat pe copil, l-a apucat de umăr și apoi l-a zguduit, l-a apucat și de ureche, apoi s-a întors, deoarece a venit profesoara de franceză, dar a văzut că Dumitru a fugit. Posibil, inculpatul l-a lovit cu capul de perete pe Dumitru, dar el a văzut doar cum l-a

apucat de urechi. Personal nu a văzut ca inculpatul să-l fi lovit cu capul de perete pe Dumitru, dar de faptul că a fost lovit a auzit de la Cociorvă F. Conflictul a avut loc de la o ceartă între colegi, dar anterior nu a văzut ei să aibă careva conflicte. Nu-și amintește dacă inculpatul a spus cuvinte urâte și a văzut ca acesta s-a certat cu Enachi A., puțin a strigat la ea.

Martorului Chirilov L. a comunicat că, primind materialul, a mers la liceu pentru a lua înregistrările video. A văzut câteva secvențe din înregistrare, apoi a solicitat să-i fie aduse aceste înregistrări pe un stic, pentru a fi înregistrate în mod oficial. Însă materialul a fost transmis secției de urmărire penală și ea nu a mai primit înregistrările video. După transmiterea materialului la urmărirea penală nu a fost contactată. A văzut în secvențele video, că inculpatul vorbea pe un ton ridicat, era pe holul liceului, dar nu a văzut careva îmbrânceli în secvențele video vizionate.

Astfel, declarațiile martorilor Timuș S., Cociorvă A., Mîndru D., Macrinici V., Prisacari V., Baleanu Z., Golub A. și Chirilov L. date în instanța de fond, sunt utile, veridice, consecutive, coroborează cu declarațiile părții vătămate și demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal și care combat pe deplin poziția primei instanțe că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută la art. 354 din Codul contravențional.

Totodată, declarațiile martorilor Andrițchi L. și Andrițchi N. că inculpatul n-a aplicat violența în privința părții vătămate sunt date cu scopul de a-l exonera pe acesta de răspundere penală, iar aceștia sunt copii inculpatului. Aceste declarații contravin probelor administrate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Pe lângă aceasta, vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal se dovedește și prin probele scrise și documentele anexate, și anume:

raportul privind recepționarea informației telefonice despre comunicarea unei fapte ilicite din 05.04.2018, ora 13.15, conform căruia Baleanu Z., director adjunct al Liceului teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX” din XXXXXX, a comunicat că la 05.04.2018, minorul Cruc D. a fost agresat fizic de către Andrițchi V., provocându-i dureri fizice;

concluziile rapoartelor de constatare nr. 201825D0089 din 20.04.2018 și nr. 201825D0116 din 14.05.2018, potrivit cărora la Cruc D. leziuni corporale nu au fost depistate;

concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201825D0146 din 14.06.2018, conform cărui la Cruc D. leziuni corporale nu au fost depistate;

copiile plângerilor și răspunsurilor de la IP Orhei, potrivit cărora, la IP Orhei au fost reclamate mai multe pretinse acțiuni ilegale ale lui Cruc D. față de Andrițchi L.

Ori, aceste probe scrise coroborează cu declarațiile părții Cruc D., din care rezultă că inculpatul la 05.04.2018, în prezența elevilor și profesoarei, forțat, în formă brutală, l-a scos pe Cruc D. de la ora de franceză, în coridor, unde, în prezența elevilor și profesorilor liceului, îmbrâncindu-l, l-a tras de urechi și l-a lovit cu capul de perete, cauzându-i dureri fizice. Totodată, inculpatul, la solicitarea profesorilor de a înceta acțiunile sale ilegale, nu a reacționat, amenințându-l în continuare cu aplicarea violenței pe minorul Cruc D., exprimându-se totodată în glas tare cu cuvinte de ofensă

în adresa profesorilor liceului, întrerupând astfel pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului.

În același timp, inculpatul Andrițchi V. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a declarat că în acest hol era o cameră de luat vederi, iar organele de drept, cu toate că au avut posibilitatea să investigheze și să cerceteze sub toate aspectele conflictul, din motive necunoscute, nu au făcut acest lucru. Nu a lovit partea vătămată, doar l-a apucat de mână și l-a zgâlțâit, dar el ulterior a fugit. Dacă l-ar fi lovit, urma să fie leziuni, însă prin raportul medical ele nu au fost depistate. Înviniurile înaintate sunt invenții ale procurorului. Nu a adresat amenințări cu răfuială fizică, iar, fiind în incinta școlii, nu a folosit cuvinte necenzurate. Are o voce profund ridicată și aceasta nu înseamnă că a strigat, doar și-a manifestat indignarea, deoarece nu este pentru prima dată când copilul său este maltratat. Nu a apucat de urechi partea vătămată, nu l-a dat sau lovit cu capul de perete pe acesta, doar l-a apucat de mână pe Cruc D., ca să-i spună de ce între ei se întâmplă astfel de conflicte și la acel moment era necesar să-l apuce de mână, pentru ca acesta să nu fugă și pentru a-i atrage atenția că are de crescut copii, dar nu de ai duce la cimitir. Din spusele lui Laurențiu, Cruc D. era coechipier de fotbal, sunt colegi, dar relațiile apropiate nu le cunoaște și acesta a fost al treilea conflict. A fost precaut și de la perete era distanță. Exclue faptul că partea vătămată putea să se lovească de perete de la zgâlțâitură.

Astfel, *de facto*, inculpatul nu contestă circumstanțele de fapt, însă declarațiile lui că n-a manifestat vădită lipsă de respect față de societate și n-a încălcat grosolan ordinea publică sunt neîntemeiate.

Ori, aceste afirmații nu corespund adevărului și sunt înaintate de către inculpat cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind contradictorii cu probele administrate, care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii, împrejurări în care, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea acestuia.

Deci, instanța de fond neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 354 Cod contravențional, deoarece circumstanțele stabilite pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate lui, or, fapta a fost comisă într-un loc public, în prezența altor persoane, a fost încălcată ordinea publică și a fost întreruptă pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului.

Prin urmare, în baza probelor administrate, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei și cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Ori, instanța de fond nu a pus la îndoială declarațiile inculpatului, însă versiunea acestuia a fost combătută prin declarațiile părții vătămate Cruc D. că inculpatul l-a tras de urechi, l-a lovit cu ceafa de perete și mai apoi a ridicat pumnul, spunându-i *eu te mântui*, însă nu l-a lovit, ci doar s-a făcut că-l lovește. Partea vătămată și-a expus gândurile consecutiv și în veridicitatea acestora nu pot fi nici un dubiu or, ele sunt confirmate și prin probele scrise.

La fel, instanța de fond a considerat neîntemeiate argumentele acuzării și a apreciat critic declarațiile părții vătămate Cruc D., administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare, fiind pertinente, concludente, utile și veridice, în coroborare cu toate probele în ansamblu, conform cărora a fost maltratat de inculpat în

incinta Liceului Teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX”, în prezența elevilor și a profesoarei Timuș S.

Mai mult, instanța de fond a considerat, din declarațiilor martorilor audiați, că acțiunile inculpatului nu au periclitat activitatea liceului pe o perioadă îndelungată de timp, deși potrivit declarațiilor martorului Macrinici V., lecția de fizică a fost întreruptă pentru 20 minute, iar potrivit declarațiilor martorului Prisacari V., lecția sa a fost întreruptă în jur de 5-10 minute.

Deși instanța de fond și-a motivat poziția prin lipsa violenței fizice față de minorul Cruc D., nu și-a permis să explice, prin coroborare, probele cu martorii oculari care cunosc circumstanțele cazului din prima sursă, veridicitatea cărora permite a concluziona cu desăvârșire asupra prezenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului.

Ori, instanța de fond a respins impertinent declarațiile martorilor audiați în raport cu importanța lor pentru aflarea adevărului în speță, nefiind clară concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii pe motiv că acesta nu i-a cauzat leziuni corporale părții vătămate, făcând trimitere la raportul de expertiză judiciară medico-legală potrivit căruia leziuni corporale nu au fost depistate, fără însă a reține că potrivit aceluiași raport de expertiză la Cruc D. s-a constatat comoție cerebrală, însă care nu a fost supusă aprecierii medico-legale, iar potrivit declarațiilor părții vătămate Cruc D., ale martorilor Timuș S., Cociorvă A., Enachi A., Macrinici V., Baleanu Z. și Globu A., inculpatul l-a tras de ureche și l-a lovit cu capul de perete pe Cruc D., concomitent fiind amenințat cu aplicarea violenței fizice.

Astfel, conform raportului de constatare nr. 201825D0089 din 20.04.2018, la compartimentul „Circumstanțele cazului”, s-a constatat că minorul Cruc D. a fost agresat fizic la data de 05.04.2018 de o persoană cunoscută, care s-a dovedit a fi inculpatul. La compartimentul „Lista materialelor și obiectele prezentate”, s-a constatat că specialistului medic legist i-a fost pusă la dispoziție solicitarea OS al SP nr. 1 a IP Orhei, inspector superior de poliție, Chirilov L. din 05.04.2018, ziua în care inculpatul a aplicat violența asupra minorului Cruc D., precum și fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 5747 din IMSP SR Orhei pe numele lui Cruc D., a.n.2006.

În compartimentul „Examinări și constatări” al raportului, specialistul medic legist a constatat următoarele: „Datele documentelor medicale: Este prezentată fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 5747 din IMSP SR Orhei pe numele Cruc D., XXXXXX, din care rezultă că a fost internat în secția de pediatrie la 06.04.2018, ora 12.00, cu diagnosticul la internare: TCC. Comoție cerebrală.

La 06.04.2018 examinarea primară a bolnavului: pacientul acuză cefalee, grețuri, vome de 3 ori, somn dereglat. Din spusele pacientului a fost agresat ieri de un părinte, s-a adresat la medicul pediatru, a fost internat în staționar. Locul loviturilor nu se observă. La spital s-a adresat de sine stătător. Starea generală este de gravitate medie. Obiectiv: tegumentele curate, palide, respirația nazală liberă, auscultativ respirația aspră, raluri nu se aud. Abdomenul moale la palpare, indolor. Diagnosticul preventiv: „TCC. Comoție cerebrală”.

La 09.04.2018 consultație pediatrului de gardă: starea copilului cu mică ameliorare, voma nu s-a repetat, doarme mai liniștit, acuză cefalee neînsemnată periodic. Tegumentele curate, palide, respirația veziculară, raluri absente. Continuă tratamentul conform fișei de indicații.

La 07.04.2018 Craniografia nr. 3190 din 06.04.2018 în două proiecte - Fracturi nu se decelează.

La 14.04.2018 consultația pediatrului: starea copilului este satisfăcătoare, acuze nu prezintă, doarme bine, starea generală permite externarea pacientului la domiciliu pentru a prelungi tratamentul în condiții de ambulator.

Diagnosticul principal la externare: „TCC. Comoție cerebrală”.

Astfel, cu toate că diagnosticul „TCC. Comoție cerebrală” conform pct. 17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale (aprobat prin Ordinul MS nr. 199 din 27.06.2003) nu a fost supus aprecierii medico-legale, faptul aplicării violenței fizice față de minorul Cruc D. este confirmat prin actele medicale, stabilindu-se diagnosticul „TCC. Comoție cerebrală”, care i-a fost cauzat victimei în urma aplicării violenței de către inculpat, care este un element obligatoriu pentru calificarea acțiunilor conform art. 287 Cod penal.

Însă, instanța de fond a stabilit că învinuirea înaintată inculpatului în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal nu și-a găsit confirmare, iar fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută la art. 354 Cod Contravențional, procesul contravențional fiind încetat potrivit art. 30 alin. (2) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripții de atragere la răspundere contravențională.

Ori, instanța de fond, considerând că fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută la art. 354 Cod Contravențional, a omis prevederile Hotărârea Plenului nr. 4 din 19.06.2006, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, potrivit căror instanțele de judecată, la examinarea cauzelor penale, ce au ca obiect infracțiunile de huliganism, vor ține cont de faptul că comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane, fiind stabilit cu exactitate că inculpatul a încălcat și ordinea publică și a manifestat o lipsă de respect față de societate, iar, partea vătămată a fost maltrată, fără motiv evident, în loc public, în prezența mai multor persoane care se aflau în apropierea lui.

Totodată, în cazul infracțiunilor de huliganism, gravitatea infracțiunilor săvârșite trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra ordinii publice decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor sociale.

Deci, este incontestabilă încălcarea ordinii publice de către inculpat, iar acesta a manifestat și o deosebită lipsă de respect față de societate și, prin urmare, a comis infracțiunea de huliganism.

Mai mult, probele administrate au fost analizate și examinate cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, iar potrivit art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, din care se deduce existența intenției în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind combătute concluziile primei instanțe

Pe lângă aceasta, în împrejurările stabilite, a fost constatat, prin probe concludente și pertinente, că persistă latura obiectivă a infracțiunii, și anume, maltratarea părții vătămate și sistarea pe o perioadă de timp a procesului instructiv-educativ al liceului.

Astfel, concluzia primei instanțe că inculpatul n-a comis infracțiunea încriminată este nefondată, iar sentința urmează a fi casată cu condamnarea acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Codul penal, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, că inculpatul anterior a fost condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă, aceasta fiind echitabilă, fiind în măsură să asigure restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, va duce la conștientizarea de către acesta a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Codul penal, care prescrie că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În același timp, instanța de apel a reținut că potrivit art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Alineatul (3) al aceleiași norme prescrie că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, însă aceasta este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Astfel, urmează a fi a încasate din contul inculpatului, cheltuieli judiciare suportate la efectuarea raportului de constatare nr. 201825D0089 din 20.04.2018 și a raportului de constatare nr. 201825D0116 din 14.05.2018, în sumă de 386,57 lei.

5. Avocatul Serghei Șteliman și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenții au indicat că instanța de apel nu a adus nicio critică argumentelor indicate în sentința instanței de fond, limitându-se la afirmația că instanța de fond ar fi apreciat greșit probele, fără a concretiza în ce constă această greșeală. Totodată, instanța de apel nu a motivat respingerea argumentelor apărării în ce privește calificarea faptei inculpatului ca fiind o contravenție și nu o infracțiune.

Apărarea nu a fost auzită la faza judecării cauzei în instanța de apel, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6§1 din CEDO.

Ori, a fost confirmat că inculpatul nu a aplicat violență fizică față de partea vătămată minoră, la acesta nefiind depistate careva leziuni corporale, precum și faptul că inculpatul a acționat nu din motive huliganice, însă pe motiv că partea vătămată îl maltrata sistematic pe fiul său, iar școala nu lua careva măsuri.

Analiza probelor demonstrează că inculpatul a comis contravenția de huliganism nu prea grav și nu infracțiunea de huliganism penal.

Mai mult, lipsa leziunilor corporale la partea vătămată confirmă declarațiile martorilor care au indicat că inculpatul nu a aplicat violență față de partea vătămată și infirmă declarațiile martorilor ce au relatat contrariul. Copiile plângerilor adresate anterior poliției și răspunsurile primite indică că motivul acțiunilor inculpatului nu a fost huliganic, având scopul de a se clarifica cu maltratarile sistematice ale fiului său de către partea vătămată.

Circumstanțele dispariției înregistrării video, că au fost ridicate de un polițist necunoscut și nu au fost anexate la materialele cauzei, în raport cu declarațiile martorului Chirilov L. despre conținutul acestor înregistrări și cu declarațiile inculpatului că anterior a fost în conflict procurorul, trezesc dubii.

Martorul Chirilov L. a relatat că a vizionat secvențele video și în ele nu se vede că a fost aplicată violență fizic, iar aceasta fiind polițist, nu poate fi suspectată că a dat declarații nesincere în favoarea apărării.

În același timp, din declarațiile martorilor Timuș S., Enachi A., Mîndru D., Macrinici V., Prisacari V., Baleanu Z., Cociorvă A. , Adamovschi V. și Golub A. rezultă că din cauza acțiunilor inculpatului nu a fost periclitată activitatea liceului pe o perioadă îndelungată de timp.

În acțiunile inculpatului nu au fost reținute fapte care ar putea fi calificate sub noțiunea de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Inculpatul a acționat nu din intenții huliganice, dar, din motiv că partea vătămată îl maltrata sistematic pe fiul său, iar școala și poliția nu au întreprins careva măsuri în acest sens.

El nu a folosit violență fizică asupra părții vătămate, iar activitatea liceului nu a fost perturbată pe termen îndelungat, împrejurări în care acțiunile acestuia constituie contravenția de huliganism nu prea grav și nu pot fi apreciate ca infracțiunea de huliganism.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) și 15) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța internațională a constatat o încălcare a unui drept fundamental care poate fi reparată și în prezenta cauză.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale părții vătămate minore Cruc D., că inculpatul l-a scos de la ora de franceză în coridor, unde în prezența elevilor și profesorilor liceului, îmbrâncindu-l, l-a tras de urechi și l-a lovit cu capul de perete; ale martorilor Cociorvă A., Macrinici V., Prisacari V., Baleanu Z., Golub A., din care rezultă că inculpatul a tras de urechi și a lovit cu capul de perete partea vătămată minoră, cauzându-i dureri fizice, la solicitarea profesorilor de a înceta acțiunile sale ilegale, nu a reacționat, amenințându-l în continuare cu aplicarea violenței pe minorul Cruc D., exprimându-se totodată, în glas tare cu cuvinte de ofensă în adresa profesorilor liceului, întrerupând astfel pe o perioadă de timp procesul instructiv-educativ al liceului; raportul privind recepționarea informației telefonice despre comunicarea unei fapte ilicite din 05.04.2018, ora 13.15, conform căruia Baleanu Z., director adjunct al Liceului teoretic „XXXXX XXXXX XXXXXX” din XXXXXX, a comunicat că la 05.04.2018, minorul Crug D. a fost agresat fizic de către Andrițchi V., provocându-i dureri fizice; raportul de constatare nr. 201825D0089 din 20.04.2018 potrivit căruia la compartimentul „Examinări și constatări”, specialistul medic legist a constatat următoarele: *„datele documentelor medicale: este prezentată fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 5747 din IMSP SR Orhei pe numele Cruc D., XXXXXX, din care rezultă că a fost internat în secția de pediatrie la 06.04.2018, ora 12.00, cu diagnosticul la internare: TCC. Comoție cerebrală, la 06.04.2018 examinarea primară a bolnavului: pacientul acuză cefalee, grețuri, vome de 3 ori, somn dereglat, starea generală este de gravitate medie, diagnosticul preventiv: „TCC. Comoție cerebrală”, la 09.04.2018 consultație pediatrului de gardă: starea copilului cu mică ameliorare, voma nu s-a repetat, doarme mai liniștit, acuză cefalee neînsemnată periodic, continuă tratamentul conform fișei de indicații, la 14.04.2018 consultația pediatrului: starea generală permite externarea pacientului la domiciliu pentru a prelungi tratamentul în condiții de ambulator, diagnosticul principal la externare: „TCC. Comoție cerebrală”, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei și cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită (*pct. 4. din decizie*).*

Totodată, soluția instanței de apel coroborează și cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită

în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, iar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile clădirii, ori ale unui alt loc, care sunt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional și care includ orice loc educațional sau oricare alt loc similar, accesibil sau deschis publicului. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a integrității patrimoniului. Încălcarea grosolană a ordinii publice se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri victimei urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Amenințarea presupune orice act prin care se realizează o constrângere morală, de natură să insufle temere cu privire la aplicarea violenței fizice, urmată de provocarea unor leziuni de gravitate diferită. Prin huliganism însoțit de un cinism deosebit se are în vedere încălcarea insistentă și demonstrativă a regulilor morale, manifestată prin purtare nerușinată în prezența altor persoane, trezind indignarea acestora, etc. Sub obraznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, întreruperea temporară a activității normale a instituțiilor sau organizațiilor etc. Va fi considerată infracțiune de huliganism, prevăzută la art. 287 CP și nu contravenție reglementată la art. 354 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3., 6.*).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Mai mult, chiar și instanța de fond, în descriptivul sentinței, în fapta pe art. 354 Cod contravențional, descrisă ca fiind dovedită, a constatat, divergent, că inculpatul: „a intrat în biroul nr. 312A, situat la etajul trei al liceului, unde în acel moment clasa 5B avea ora de franceză, **l-a scos pe elevul Cruc D. în hol**”, adică a aplicat violența față de partea vătămată minoră, iar acest element calificativ este parte componentă a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal (*pct. 1., 2. din decizie*).

Prin urmare, este absolut nefondată solicitarea recurențelor privind menținerea sentinței instanței de fond, prin care acțiunile inculpatului au fost neîntemeiat încadrate în baza art. 354 Cod contravențional (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului

proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Serghei Șteliman și inculpatul Andrițchi Victor XXXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun